

**Amnesty International talepapir,
Retsudvalgets og Socialudvalgets høring om menneskehandel, d. 10. september 2007**

Menneskehandel er et globalt problem. Mellem 700.000 og 2 millioner kvinder og børn bliver udsat for menneskehandel hvert år.

Aleksa er en af dem. Hun blev bragt til Grækenland fra et østeuropæisk land og tvunget til at arbejde som prostitueret. Hun blev dagligt udsat for overgreb og handlet videre til nye bagmænd flere gange. Aleksa blev taget af politiet i en razzia, fordi hun opholdt sig ulovligt i Grækenland. Hun vidnede mod sine menneskehandlere og da Amnesty mødte hende, levede hun i skjul i Grækenland af angst for at blive fundet og slået ihjel. Aleksa deler skæbne med mange kvinder – også i Danmark.

Menneskehandel er et brud på menneskerettighederne! Det krænker forbudet mod enhver form for slaveri, retten til personlig frihed og sikkerhed samt forbudet mod tortur og mishandling. Personer, som udsættes for menneskehandel, er **ofre, og det er statens pligt at respektere og beskytte deres rettigheder.**

Menneskerettighederne skal udgøre kernen i det internationale samarbejde og de nationale strategier til bekæmpelse af menneskehandel. Bekæmpelsen af kriminalitet, opsporing af bagmænd og kriminelle netværk, myndighedernes modtagelse af kvinder, hjemsendelse skal altså ske med udgangspunkt i arbejdet med at sikre ofrenes rettigheder.

I 2000 vedtog FN en konvention om bekæmpelse af grænseoverskridende organiseret kriminalitet og en tilhørende protokol om bekæmpelse af menneskehandel – **Palermo protokollen**. 114 lande har ratificeret protokollen. Palermo protokollen sætter nogle rammer for bekæmpelsen af menneskehandel, beskyttelse af ofre og internationalt samarbejde. Men hvad angår ofrenes ret til beskyttelse nøjes protokollen desværre med ubestemte retningslinjer, hvor staterne bliver pålagt at **overveje** eller **bestræbe** sig på at sikre ofrene ret til oplysning, rådgivning, sundhedstilbud, opholdstilladelse etc.

I maj 2005 blev **Europarådets Konvention** mod Menneskehandel åbnet for landenes underskrifter. I forhold til Palermo Protokollen styrker Europarådets konvention den menneskeretlige beskyttelse. Konventionen omfatter **alle ofre for menneskehandel**, ikke kun i relation til organiseret kriminalitet over grænser som Palermo protokollen. Den **forpligter staterne** til at sikre ofre for menneskehandel en række rettigheder, såsom rådgivning, hjælp til fysisk og psykisk heling, en refleksionsperiode på mindst 30 dage og i visse tilfælde en længerevarende beskyttelse, hvis ofrets samarbejde om opklaringen af forbrydelsen eller ofrets egen personlige og sikkerhedsmæssige situation nødvendiggør det. Når konventionen træder i kraft, vil der blive nedsat en monitoreringsenhed, GRETA, der skal overvåge staternes implementering af konventionen og komme med anbefalinger til, hvordan staterne kan sikre menneskerettighederne i bekæmpelsen af menneskehandel.

28 lande har indtil videre underskrevet konventionen, men kun 8 lande har ratificeret den – og konventionen træder først i kraft, når 10 lande har ratificeret. Danmark underskrev konventionen i september 2006 og en ratifikation skulle være lige på trapperne. Amnesty International har opfordret den danske regering til at ratificere konventionen så hurtigt som muligt og til at arbejde for at de øvrige medlemsstater i Europarådet gør det samme.

Amnesty har kritiseret regeringen for ikke at yde **ofre for menneskehandel tilstrækkelig beskyttelse**. Vi er glade for, at handlede kvinder nu kan få en refleksionsperiode på op til 100 dage i Danmark før de bliver udvist, men vi savner en større mulighed for, at kvinderne kan opnå **længerevarende beskyttelse i Danmark**, hvis deres sikkerhed ikke kan garanteres i hjemlandet.

Det er **ikke nok at henvise de handlede kvinder til asylsystemet**. Personer, som er i fare for overgreb – ikke fra hjemlandets myndigheder, men fra private aktører – får næsten altid afslag på asyl med den begrundelse, at de kan søge hjemlandets myndigheders beskyttelse. I praksis er der ofte hverken evne eller vilje til at beskytte kvinderne, når de sendes tilbage. Amnesty International har for nyligt dokumenteret, at kvinder i Nigeria bliver udsat for vold og voldtægt af politibetjente og at disse betjente nyder straffrihed for disse forbrydelser. Det stiller et alvorligt spørgsmålstejn ved beskyttelsen af handlede kvinder, som sendes hjem.

Hvor der foreligger en risiko for overgreb fra bagmænd i hjemlandet, eller for at blive handlet på ny og hvor vi ved, at hjemlandets myndigheder reelt ikke har – evne eller vilje - til at beskytte mod overgreb, bør hverken kvinder eller børn udvises, men sikres en længere beskyttelsesperiode i Danmark.

Tak for opmærksomheden